

Foaie de duminică

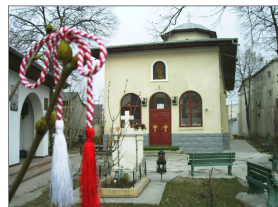
Anul V nr. 37 (236)

24 Iulie 2016

Duminica a 5-a după Rusalii

(Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei)

www.parohiamartisor.ro

„Și trecând El dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, care ieșeau din morminte, foarte cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și iată, au început să strige și să zică: **Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci. Și El le-a zis: Duceți-vă. Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații. Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să treacă din hotarele lor.**”

(Ev. Matei 8, 28-34)

Puterile răului își ascund lucrările în sânul afectelor naturale, pentru ca, biciuindu-le pe acestea, să le facă a se transforma din pricina necesităților firii în afecte contrare firii. Așadar, postul este o alegere, un discernământ al valorilor spirituale. Preferăm lucrurile spirituale celor materiale, hrănim mai mult sufletul decât trupul, îl hrănim mai mult duhovnicește cu rugăciunea intensă, cu citirea Scripturii, cu citirea din viețile sfinților și cu dialoguri duhovnicești, dar mai ales cu participarea la sfintele slujbe ale Bisericii, cu ascultarea cuvântului lui Dumnezeu, cu îmbogățirea sufletului nostru prin cântare, prin milostenie și prin toată fapta cea bună.

De asemenea, fără rugăciune, expresie desăvârșită a iubirii de Dumnezeu, nu ne putem izbăvi de patimi și nici nu putem ieși de sub influența duhurilor celor rele. Rugăciunea este o armă, adică un izvor de putere spirituală împotriva ispitelor și împotriva uitării de Dumnezeu, care este începutul păcatului ca înstrăinare de Dumnezeu.

Însă postul și rugăciunea trebuie să aibă ca temelie dreapta credință, care este mărturisirea dumnezeirii lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și de asemenea ea este vedere duhovnicească sau mod de cunoaștere și trăire a realităților netrecătoare, a vieții din Împărăția lui Dumnezeu.

În multe vindecări pe care le-a săvârșit, Mântuitorul Iisus Hristos cere credință de la oameni când îi tămăduiește, pentru că El voiește să săvârșească vindecări spectaculoase, magice, fără participarea omului la lucrarea harului Sau divin, pentru că El voiește ca la vindecările pe care le săvârșește din iubire milostivă pentru însănătoșirea bolnavilor, cei ce se află în jurul bolnavilor să nu fie pasivi, ci receptivi, să nu fie spectatori, ci rugători, având credință puternică și iubire milostivă față de cei care se afla în suferință și caută vindecarea. Deci, cele mai bune arme pentru izgonirea patimilor demonice din sufletul omului sunt lucrarea faptelor luminoase și virtutea, știind că "demonii, împreună cu aceia pe care-i poartă în rătăcire, iubesc viclenia și toate nelegiuirile, socotindu-le potrivite cu firea lor, iar dușmanii lor sunt virtutea și lucrările luminii. Când acestea strălucesc, celelalte se întunecă, încât cel ce-și petrece viața în virtute nu mai are trebuință a se nevoi, de vreme ce e de ajuns să apară virtutea și toată răutatea va dispărea și se va desființa" (Sf. Ioan Gură de Aur). Înțelegem că Evanghelia Duminicii a V-a după Rusalii este o **Evanghelia a vindecării și o Evanghelia a înțelepciunii lui Dumnezeu**. Evanghelia a vindecării, pentru că Mântuitorul Iisus Hristos a vindecat doi oameni îndrăciți, stăpâniți de duhuri rele sau necurate, precum și pe locuitorii cetății Gadarei de duhul lăcomiei, de prea multă lăcomie după cele materiale și de uitare a vieții spirituale sau a vieții duhovnicești. Este însă și o Evanghelia a înțelepciunii lui Dumnezeu Care uneori nu pedepsește direct omul, ci îl privează, îl lipsește de lucruri din jur pentru ca să-și aducă aminte că toate cele din jurul său sunt trecătoare și că **netrecător este numai harul** lui Dumnezeu care se dobândește prin credința în Iisus Hristos, prin rugăciune, prin împărtășirea cu Sfintele Taine și prin săvârșirea faptelor bune.

Însă Dumnezeu nu îngăduie niciodată că omul să fie ispitit peste puterea lui și fără un scop anume. Astfel, trebuie că Însuși Dumnezeu să îngăduie, precum singur știe, în grija Lui de lume și în iubirea de oameni, diavolului să aducă, prin slujitorii lui, diferite pedepse asupra noastră pentru păcatele săvârșite. Iată de ce Evanghelia ne îndeamnă la mai multă credință în Hristos. Deci, dacă suntem uniți cu Hristos, duhurile rele nu au putere asupra creștinului. Dacă un creștin se roagă dimineața, la prânz și seară și foarte adesea spune "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!", duhurile rele nu au putere asupra celui care este plin de harul iubirii lui Hristos. Dacă săvârșim fapte bune, dacă mergem la biserică, dacă ne împărtășim mai des cu Sfintele Taine, ne întărim duhovnicește și putem lupta împotriva duhurilor necurate, spre slava Preasfintei Treimi, bucuria îngerilor din ceruri și mântuirea noastră. Amin. + Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române – www.crestinortodox.ro

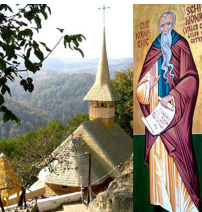
Omul bolnav mintal, aici e tragedia, că nu știe că e bolnav. Deci, bolnav să fii și să nu ai conștiința bolii. Posedat să fii, și să nu mai ai conștiința libertății. Și cum e cu puțință? Gândurile... Ceea ce spunem și mărturisim, și de neuitat să fie pentru orice conștiință: adâncul adâncurilor adevărului acesta este: a avea conștiința Dumnezeului celui viu. Dumnezeu, El, Cel unic și absolut, este Existența eternă, nemuritoare și absolută. Și din darul lui - existența făptura, existența prin har, prin participare. Reținem: prin har, prin participare. Deci existența absolută, dumnezeiască, și a noastră, părtașă. Așa cum zicem la Cina cea de Taină: "Cinei Tale celei de Taină, astăzi, Fiule al lui Dumnezeu, mărturisim..."

Pe Valea Dâmboviței, între Târgoviște și Câmpulung, se află un deal înalt numit „Dealul Cetățuia” sau „Dealul lui Negru Vodă”. Prima așezare monahală cunoscută pe această colină datează de la începutul secolului al XIV-lea, când domnul Țării Românești întemeiază un schit cunoscut până azi cu numele de „Schitul Negru Vodă” (Cetățuia). Mănăstirea Cetățuia Negru Vodă este cunoscută și pentru **Icoana Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului** și de **Izvorul Vindecător**, care picură în altarul bisericii doar câteva luni pe an.

Pe versantul abrupt al dealului, în partea de sud-est, ca și pe valea pârâului Cetățuia, a existat una din cele mai vechi vetre isihaste românești, între secolele al XIII-lea și al XVIII-lea, aici s-au nevoit mulți sihaștri cu viață sfântă, ale căror nume nu se mai cunosc. Valea aceasta se numește de sute de ani „Valea Chiliilor”, din cauza numărului mare de sihaștri trăitori aici.

Unul din cei mai renumiți sihaștri ce s-a nevoit pe Valea Chiliilor în primele decenii ale secolului al XVII-lea, a fost Cuviosul schimonah Ioanichie. Se crede că era cu metania din Schitul Negru Vodă de alături, unde s-a nevoit la sfârșitul secolului al XVI-lea. Apoi, râvnind fericitei vieți pustnicești și arzând pentru dragostea lui Hristos, s-a închis de bună voie într-o peșteră săpată în peretele muntelui și acolo s-a nevoit, neștiut de oameni, mai mult de 30 de ani. Numai ucenicul său îi aducea pâine și apă o dată pe săptămână, pe care o cobora până la gura peșterii cu o frânghie, din cauza locului foarte abrupt. Sfintele Taine i le aducea din timp în timp egumenul schitului. După o nevoită atât de aspră, cuviosul acesta, ajungând la măsura sfințeniei și cunoscându-și dinainte sfârșitul, și-a săpat singur mormântul în fundul peșterii. Apoi, culcându-se în mormânt, și-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Cu trecerea anilor, numele Cuviosului Ioanichie s-a uitat, iar peștera lui s-a părăsit din cauza muntelui abrupt. În primele decenii ale secolului XX, coborându-se egumenul schitului cu o frânghie în peșteră, a descoperit osemintele întregi ale acestui mare sihastru, așezate cu bunăcuviință în fundul peșterii. Erau galbene, binemirosoase și acoperite cu o pânză de păianjen. Deasupra mormântului erau săpate în piatră aceste cuvinte: „*Ioanichie Schimonah, 1638*”. *Preacuvioase Părinte Ioanichie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!*

"Cel mai bun medicament în orice încercare a noastră este cugetarea la încercările cu mult mai mari prin care au trecut semenii noștri." Sf.Cuv.Paisie

27 iulie – Sf.M.Mc.Mucenic Pantelimon, este cinstit în mod deosebit la una dintre cele mai importante vetre monahale din Dobrogea, Mănăstirea „Sfânta Maria” din Techirghiol. Primul patriarh al României, Miron Cristea, este cel care înființează acest așezământ la Techirghiol. În anul 1928, a cumpărat o vilă cu 16 camere, pe care a amenajat-o ca sanatoriu preoțesc. Două sau trei măicuțe deserveau acest sanatoriu, având și un mic paraclis într-una din camerele vilei, care era pus sub ocrotirea Sf.Pantelimon. În anii '50, conducerea comunistă a încercat să preia sanatoriul preoțesc pentru a-l trece sub administrarea Ministerului Muncii. Patriarhul Justinian Marina a salvat așezământul aducând aici biserița de lemn, în anul 1951, și înființând aici un schit de măicuțe. Sanatoriul devenea astfel o anexă a schitului și nu mai putea fi confiscat. Biserița a fost adusă de la fosta Stână Regală a Castelului Peleş, dar originile sale se află pe meleagurile Mureșului, din satul Maiorești, adusă de regele Carol al II-lea la Castelul Peleş în anul 1934. În incinta mănăstirii se află și fântâna cu statuia Sf. Pantelimon, ocrotitorul medicilor și al celor bolnavi, sculptată în bronz de renumitul sculptor român Ion Jalea și adusă de patriarhul Justinian de la Spitalul „Sf. Pantelimon” din București. Din anul 1976, numele Mănăstirii Sf. Maria din Techirghiol este nedespărțit de cel al părintelui Arsenie Papacioc – duhovnicul care și-a împletit impresionantul său destin cu cel al mănăstirii, din acel an până la sfârșitul vieții (2011). Aproape un secol de viață, cu 11 ani de pătimire în închisorile regimurilor carlist și comunist, cu experiența pustiei și peste 60 de ani de îndrumare duhovnicească în vremuri zbuciumate, toate acestea au atras la Techirghiol mii de oameni care, fie că au căutat alinare sufletească sau trupească, fie că au căutat răspunsuri la căutări spirituale, îndrumare duhovnicească sau pur și simplu au venit din curiozitate, părintele s-a aplecat asupra fiecărui suflet cu o delicatețe și finețe sufletească cuceritoare, dânduindu-se pe sine cu totul, așa cum însuși spunea: **“Trebuie să dai nu ceea ce ai, ci ceea ce ești.”** <https://manastirea-techirghiol.com>

Programul săptămânii 24 iulie – 31 iulie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	24 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea celor doi demonizați) – Pr.Dragoș
Duminică	24 iulie	18 – 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș
Luni	25 iulie	18 – 19	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Mărți	26 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	27 iulie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi	28 iulie		-
Vineri	29 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	29 iulie	18 – 19	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	30 iulie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	30 iulie	18 – 19	- Vecernia Duminicii a VI-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	31 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Pr.Ticu
Duminică	31 iulie	18 – 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu